

V C
3797

h.

h. 226, 30.

Vc

3797

CONCIO
EUCHARISTICA sive GRATULA-
TORIA, JAROMIERZICII IN
MARCHIONATU MORAVIÆ
16. Februarij,

POSTQUAM
SERENISSIMVS ET POTENTISSI-
mus Princeps ac Dominus, Dominus

FRIDERICUS I. D. G.
REX BOHEMIÆ CORONA-
TUS, COMES PALATIN: ADRHE-
NUM, ELECTOR, DUX BAVARIÆ
& Silesiæ, Marchio Lusatiae Regimen MARCHIONA-
TUS MORAVIÆ, feliciter, & cum omnium applau-
su BRUNÆ in eodem Marchionatu 6. Fe-
bruarij suscepisset

HABITA
à WENCESLAO OLYRIO IBI-
DEMECCLESIAE PASTORE
ANNO

Verè extremæ patientiæ Christianæ

Inc clo xx.

NEOPRAGÆ Typis CARLSPERGKIANIS.

VENERABILI ET EXCEL-
LENTISSIMO VIRO Dn.

ABRAHAMO SCULTETO
GRUNBERGENSI SILESIO, S. S.

Th. Doctori, Aulae Serenissimae Regiae Majestatis
in Boemia Concionatori fidissimo
exercitatisimoq;

N E C N O N

CLARISSIMO ET EXCEL-
LENTISSIMO VIRO, Dn.:

CHRISTIANO RUMPFIO

MEDICINAE DOCTORI, ET SA-
cratissimae Regiae Majestatis in Boemia itidem, Medico
celeberrimo felicissimoq; , Viris apprimè doctis
mihiq; aeternum honorandis.

S. P. D.

Principes & Reges, Viri Doctissimi & Ex-
cellentissimi, quoniam DEI inter mortales
gerunt personam, teste Psalmista Ps. 82. v. 6.
merito verbis & opere sunt honorandi:

A 2

Tales

Tales enim sunt, sine quibus (juxta Ciceronem lib: 3. de leg:) nec civitates, nec gens, nec humanum genus univ-
ersum stare, nec rerum natura omnis, nec mundus po-
test: violari itaque sine gravissimo scelere, certissimaque
pœna nequaquam possunt. Hinc Nathan quamvis ma-
gnus magni J E H O V Æ Propheta, Davidem Regem de-
missis vultu in terram adorasse legitur 1. Regum 1. v. 23.
Romani autem tanti olim faciebant suos consules, ut
nemini, ne officij quidem causâ, liceret unâ cum eis pro-
gredi, licitorumq; munus fuisse, ut populum de via dis-
cedere juberent, ne quisquam Magistratum pedes of-
fenderet, vel ulla ex parte impediret: Si autem eques ob-
viam veniret, ex equo descendere jubebatur, quod mag-
ni honoris loco apud ipsos habitum fuisse Valer: Max:
testatur.

Quod si Ethnicos id factitasse videmus, quanto ma-
gis nobis Christianis idem faciendum erit, qui non lege
tantum, sed naturâ etiam ad id ultro impellimur: Sci-
mus etiam Reges maximè bonos ac Christianos, ad in-
star DEI in mundo imperare, Regnumq; sine Rege, nihil
aliud esse, quam corpus sine capite, & plebem sine præfe-
ctis, belluam multorum capitum. Hinc DEORUM no-
men ipsis attribuitur (1. Pet: 8 2. v. 19.) jubentur timeri
(Prov: 24. v. 21.) Debetur illis honor (1. Pet: 2. v. 17.) Sub-
jectio (Rom: 13. v. 1. A D E O ergò quia & nostrum Se-
renissi-

renissimum & Potentissimum Regem FRIDERICUM
datum esse scimus, est cur de eo nobis glatulemur, est
cur eum omni honore ac amore prosequamur, est cur eum
nos dedamus, prosperrimos successus precemur, de eoq;
domi forisq; honestè & sanctè, tanquam de DEI Vica-
rio loquamur. Is enim demum Reges rectè honorabit,
qui eos (ut olim dixit Fridericus III. Imperator) non
magis quam Deos timebit.

Quod ut Viri Venerandi, Clarissimi mihiq; desidera-
tissimi, me etiam fecisse sciatis, ecce ad vos cum opella
mea, huius rei vivo teste, quam licet Cedro dignam, ve-
stroque acri ac solido iudicio congruam vix esse existi-
mem, Magnos enim magna decent, porro tamen, op-
tima quæq; mihi de Vobis, ut Viris insigniter doctis, &
per doctrinam ingenuis ac humanis, promittens, porrò,
inquam ad Vos diverto, Vobisque eam legendam offe-
ro. Nec frustra, Candor enim ille vester, erga me, & ali-
os in Christo Symmistas honorandos TREBICII in
transitu, ad mensam non dicam Philosophicam, sed ve-
rè Theologicam declaratus ac exhibitus, facit, ut vos
cognitos ex facie, quos antea ex scriptis noram, præci-
puè te D. D. Abrahame Scultete impensius amem, Vo-
bisque me totum devoveam. Nec vos offendat id, quod
paulò tardius nempe post inaugurationem & receptio-
nem Serenissimæ Majestatis Regiæ pro MARCHIONE

MORAVIÆ, & quidem domi habita fuit, satis tamen
commode si modo benè, occasio enim tum, quum de-
buit offerri, præripiebatur.

Accipite itaque, & per otium legite, satis mihi erit,
si me vestri amantem cognoscetis: Paleæ quidem viden-
tur esse, at ex bono corde profectæ, forsan in iis etiam
grana recondita reperientur: Vale.

Dabam Jaromierzicij, in Marchionatu Moraviæ,
Anno Christi M. DC. XX.

V. E.

deditis;

M. VVenceslaus Qlyrius

CON-

CONCIO
EUCHARISTICA sive GRA-
TULATORIA.

Procœmium:

Deus ille Opifex Cæli & Terræ qui transfert &
constituit Reges sit nobiscum Amen.

Saulus filius ille Cis, cum jam esset in Regem
Israelis à Deo electus, & à Samuele Pro-
pheta unctus, omnes ita eum, non absque
magno tripudio salutarunt, **VIVAT,**
VIVAT REX.

1. Sam.
10

Et merito: Erat enim de gente Israelis
erat domesticæ Religionis.
erat optatus ab omnibus
erat electus à DEO.
erat receptus ab omnibus.

Ita salutandus est Rex noster **FRIDERICUS I. DEI**
Gratia Rex Bohemiæ ac MARCHIO MORA-
VIÆ, &c. dicendumque ei: *Vivat, Valeat, Vivat*
REX FRIDERICUS, Vivat MARCHIO.
Est enim verus Israelita

Est

Quod ut cum foenore larga fiat, antequam audi-
amus verba Prophetę, à numine Divino opem im-
plorabimus precatione ab ipso JESU CHRIS-
TO præscripta.

Pater noster.

TEXTVS:

Pfal: 118. v. 24. 25.

Hic est dies quem fecit JEHOVAH: Exultemus
& lætemur in eo, dicentes:

Obsecro JEHOVAH, serva nunc: obsecro JE-
HOVA, prospera nunc.

Verba hæc pauca quidem, sed gravissima, sed amplif-
sima, sed mysterij ac gaudij plena.

Beneficijs enim multis, olim sibi exhibitis comme-
moratis tandem in jubila erupit David: Trium-
phandoq; dixit: Hic est dies, &c.

Ita & nos dicamus: Hic est dies: &c.

Sed ut melius de omnibus erudiamur, videamus.

I.

Qualis Davidi fuit dies iste, & qualis sit nobis?

II.

A quo sit factus.

III.

Quid in eo faciendum?

AD PRIMVM.

B

Dicm

Diem istum Davidi fuisse multorum beneficiorum
diem, ipse Psalmus docet. Erat enim

Dies Precum exauditionis. ψ . 5.

Preces enim illius ex angore effusas promptissime
exaudivit.

Patrociniij oblationis. ψ . 6. 7.

Jehova enim praesente auxiliatore nihil juris ha-
buit in illum homo.

Victoriae Contributionis. ψ 10. & seq.

Vallo circumdederunt eum hostes, sed in nomine
Jehovae enervavit eos.

Tanquam apes effusi erant in eum, sed extincti fue-
runt ut ignis spinarum.

Imo jam prostratus fuit ab ipsis, sed Jehovae auxi-
lio iterum erectus fuit, cujus robur erat illi sa-
luti.

Triumphii collationis. ψ . 14. & seq:

Beneficijs enim omnibus pensitatis non potuit ca-
non decantare.

Hinc tandem ea: Hic est Dies.

Nobis idem est dies multorum beneficiorum: Est
enim

I. Dies exauditionis precum.

In angustia clamavit David ad Dominum, nec fru-
stra, audivit enim eum, & in lato collocavit.

Quae itidem nos suspiria, quos gemitus, quas lacry-
mas edidimus, promptissimus; imo effudimus?

Eramus enim absynthio pasti, & aquis amaritudinis
potari (Jerem: 9. ψ . 15.) Ut oculi nostri converti

vi-

viderentur in fontes lacrymarum, quod optu-
bat olim Propheta, Ier: 9. ψ . 1.

Omnes vociferabamur ut ursi, & tanquam Colum-
bæ genuimus, Esa: 59. ψ . 11.

Sed (LAUS DEO) non erat id frustaneum,
Suspiria enim erant pensitata,
Gemitus notati.

Lacrymæ numeratæ. Ita n. Psaltes Pf: 56. ψ . 9.
Preces exauditæ ac adimpletæ,
Petebamus à Deo.

Præsidium, sed ecce præsto erat nobis omni tempo-
re, Psalm 121. ψ . 3. 4.

Patientiam in cruce, sed non fuit denegata, quod e-
nim non desperavimus, hoc beneficium,
Dei est singulare.

Diminutionem malorum, sed ecce respiramus pau-
lum ut olim Judæi, Esd. 9. ψ . 8.

Magistratum supremum, sed ecce *secundum cor DEI*,
datus est: qualis olim erat David. 1 Sam: 13

Imo ne hætenus deest nobis quis ergo ad eum non ψ 14.
clamabit? Quis ad eum non confugiet? Quis tute-
læ ipsius sese non committeret?

Audivit & iuvit Davidem: audiet & juvabit nos eti-
am, modo clamemus.

II. Dies novæ gratiæ.

Gratia hæc est, quod dedit nobis Regem talem, qua-
lem à multis annis desiderabamus, & qualis rarus
erat in his Regionibus.

Is enim ipse, (teste Propheta Dan. 2. ψ . 21.) transfert:
& constituit Reges.

Bz.

Per.

Per hunc Reges regnant, & Principes iusta constituunt, Prov. 8. v. 15.

*Iob 12.
v. 18.*

Is ipse vinculum Regum solvit, & ligat frenum in renibus eorum, hoc est, vinculum quo Reges subditos constringunt, solvit, jugum quod populo imponunt ex eorum cervicibus eximit, tandem & ipsos Reges throno deijcit.

Exemp: Sic curavit Babylonem expugnari, & Regem Belschatzarem interfici, quo captivi Judæi & Ecclesia à servitute liberaretur. Dan: 5.

Sic finit eos quasi hamis capi, & longè abduci, quod accidit filiis Ioschijæ Regis Judæ, abductis in Babylonem.

Sic factum A. Dn. M. D. XXIII. cum Christierno Danie Rege, qui cum Tyrannide sua cunctos Regni Ordines offendisset, Friderico Patruo ac Lubecensibus arma in ipsum sumentibus, una cū liberis & uxore Elisabetha (aliis Isabella,) Caroli Cæsaris sorore, alias laudatissima fœmina, Regno profugit, tandem vero in carcere vitam clausit, cum annos 27. captivus fuisset. Bucholc.

Ita factum cum Erico Rege Sueciæ filio Gustavi Anno Dn.: M. D. LXX. qui de solio deturbatus vitam itidem in carcere finivit. Funccius.

Ita & hoc tempore simile quid factum Ferdinando Principi Styriæ.

Ita eveniet omnibus Tyrannis.

Contra alios ad thronum præter omnium expectationem evchit.

Ita factum: Cū Matthia Hunniade, qui è Carce se ad Sceptra Regni Hungariæ fuit evectus. Buch.

Cum

Cum Elisabetha Regina Angliæ, quæ è Custodia liberata, & in Regium thronū collocata sceptrum sibi traditum habuit, sub qua, Ecclesia post Mariæ Imperium, paululum respiravit.

Cum Johanne Sueciæ Rege, qui itidem è carcere eductus, Rex factus fuit.

Cum Rege nostro FRIDERICO, &c. quem singulari DEI gratia in REGEM electum, imo pertractum esse, nullus nostrūm dubitat.

Renuente autem DEO, etiam potentes frustra ad Regna adspirant, ut in Gallia Henricus Guisus, qui affectans Regnum Henrici III. Regis Galliarum, jussu interimitur.

Dixit olim Tertullianus: Non nasci Christianos, Ego vero dico Non nasci bonos Reges, sed à Deo dari.

Rex itaq; noster FRIDERICUS

si bonus est, si placidus,

si sedulus, si liberalis,

si prudens, si pius,

si Relligionis Patronus,

si Patriæ Defensor ac Pater.

si vivit ac floret,

Gratiā DEI id
factum.

At hæc bona omnia promittimus nobis de nostro Rege, verè ergo dies hic, dies novæ DEI gratiæ.

III. Dies novi Beneficij.

At quale illud Beneficium?

Non quod auro aut argento donati simus,

Sed quod Regem novum, Regem pium ac Clementissimum accepimus, & una cum eo maxima bona.

Nova autem beneficia quanti sint æstimanda, non est opus multis dicere.

B 3

Novum

Esdra 1.
ψ 3.
Novum beneficium erat olim Judæis, quod iussi fuerant exire ex Babylone: Novum & nostrum est eritq; dum per Regem nostrum licebit nobis ex Babylone Antichristi pedem movere, jugumq; illius intolerabile excutere.

Esther: 7
8.
Novum erat beneficium, quod Israëlitæ internecioni destinati, vitâ per Estheram Reginam, id procurantem, donati erant: Licet & nobis per Regem nostrum vivere, qui antea jam condemnati eramus.

Novum erat beneficium, quod Judæi suæ Religionis habebant Regem Saulem: Novum & nostrum est, quum Regem nobiscum in Relligione convenire videamus, quo hæctenus caruimus.

Non ergo reticendum: Beneficia enim DEI, (*teste Chrysostomo in Genes. Homil. 9.*) omnibus horis consideranda & prædicanda.

Dixit quidem Aristoteles Stagiritis: *Beneficij memoriam esse brevissimam.* At nobis est longissima.

Ita David memor fuit beneficij sibi collati,
olim à Barsillao, *1 Reg: 2. ψ 7.*
His à DEO.

Ita nos.

Revera enim accepto novo Rege, sciamus accepisse nos plurima & maxima beneficia: Is enim Aperiet Scholas Christianas, ut olim Carolus IV. Cæsar.

Juvabit & promovebit Ecclesias, ut Constantinus Magnus.

Refodiet librum Legis ex ruderibus, ut olim Helcias Sacerdos, *2 Reg: 22.*

Defen-

Defendet Religionem, ut
olim Theodosius Imp.

Ut priori seculo in his Regionibus, Georgius
Podiebradius Boëmiæ Rex.

Forum aperiet, ubi jura silere visa fuerunt,
ut olim Moses.

Exod: 18

Justitiam administrabit, ubi non jure, sed vige-
bantur omnia.

Sapient: 2

His beneficijs quid gratius? quid optabilius? quid
utilius?

¶ 10.

¶ seqq.

Dei quidē sunt, at per Regē nostrū nobis dantur.

Nos ea promittimus nobis in eo, ille autem præ-
stabit, modo non diffidamus.

IV. Dies novi Honoris.

Regem enim nostrum coronatum audimus, quid au-
dimus? imo videmus, imo jam recepimus.

Magno honore donati fuerunt

Josephus, quod secundus à Rege erat; quod annu-
lo aureo & torque donatus; quod veste byssi-
na indutus fuit.

Genes: 41

Mardocheus, quod Regio amictu indutus, equo
per Urbem ferebatur, Hamanq; clamare co-
gebatur, *Sic fiet viro, cujus honorem Rex optat.*

¶ 9.

Daniel, quod post explicatum somnium Nebu-
cadnetzaris, dona amplissima accepit, domi-
natorq; in tota provincia Babyloniam consti-
tutus fuerit.

Dan: 2.

¶ 48.

Majore honore decoratus est Rex noster.

Non enim secundus à Rege, sed ipse Rex creatus est.

Non annulo aureo ac torque, sed Corona, scep-
tro, regnoq; eximio donatus est.

Non est

Non est clamatum coram eo, *Sic fiet viro, &c.* Sed ipse Rex salutatus est, dictumque est illi: *Vivat Rex, vivat Marchio, in annos Nestoreos.*

Non provincia unica, sed totum Regnum, una cum Confœderatis provincijs commissum est illi.

Ezechia an non id maximo honori fuit, quod potentissimus Rex Babylonis Merodac-Baladan, missis ad eum muneribus amicitiam ejus expetebat.

Esai: 39.

v. 1.

Annus et nostro Regi maximo honori erat quod à tota Corona Nobilitatis, Principum, Comitum, Baronum, Equitum, imò ab omnibus harum Regionum incolis unanimi consensu ac voto expetitus fuerit.

2 Reg: 23

v. 25.

De Josia Rege Judæ ita scriptura asserit: *Quod par ei non fuit ante eum Rex, qui reverteretur ad Jehovam ex toto corde suo, & ex toto animo suo, totisque viribus suis; omnino secundum legem Moysi: nec post eum exstiterit par.*

Ista dici possunt & de Rege nostro, illi parem Regem Bohemiam non vidisse.

1 Sam: 2.

v. 30.

Nec ab homine honor iste collatus est ei, sed à Deo, Is enim, Honorantes se, honorat.

Imò nostro honori etiam id cedit, quod nempe Regem Christianum, Ecclesiæ Christi genuinum ac vivum membrum nacti sumus: Nec atas nostra talem vidit.

Verè ergo Dies hic, dies novi Honoris est.

Prædicent alij suam gloriam, honores, divitias, sapientiam, &c.

Potior gloria nostra, habere Regem Christianum, ac veræ & orthodoxæ Religioni addictum.

V. Dies

V. **Dies optatae libertatis.**

Hæc quam grata ac accepta esset multis, patet ex

Lacedæmonijs, qui obsessi à Philippo Mace- *Plutar:*
done, mori potius volebant, quam servi esse. *in Lacon:*

Cicero autem tanti faciebat libertatem, ut morte *Philip-*
eam vindicandam censeret. *pica 2.*

Quanti itaq; æstimabitur libertas nostra? aurum
ac argentum nihil hinc valet, ne gemmæ quidem
preciosissimæ.

At per quem nobis obtigit? an non per Regem
nostrum FRIDERICUM, Regem Christia-
num: Is enim id nobis est, quod olim Israëlitis
Moses erat:

Is Israëlitas ex durâ ac dirâ servitute extri-
cavit: REX noster ex servitute Anti-
christiana, duriore ac molestiore Ægypti-
tiaca.

Ut itaq; miserrimus status erat Israëlitarum sub
servitute Ægyptiaca; Sic noster sub servitute
illa Antichristi: Omnia enim tum deorsum fe-
rebantur.

Miser erat status.

1. ECCLESIAE quæ non nisi jam prostibulum erat:
Idololatria enim pro vero ac genuino cultu divi-
no obtrudebatur.

Traditiones humanæ ludicræ ac hiulcæ, sacris li-
teris contrariæ, pro scripturis divinitus inspi-
ratis proonebantur.

Aniles ac fictitiæ fabulæ pro Theologia enarra-
bantur.

C

Multis

Sc. Sed
Vivat

, una cū
est illi.

otentif-

an, mis-

tebat.

at quod

Comi-

bus ha-

ensu ac

er ei non

n ex toto

s; omni-

it par.

em Re-

DEO,

pe Re-

uinum

ecatas

as, sapi-

christia-

oni ad-

. Dies

Multis in Ecclesia vivere, erat securè impiè ac per-
versè vivere.

Ecclesiæ nomen pallium erat multis, quo impu-
ram vitam tegerent.

Ejus Reformatio promittebatur quidem, at non
præstabatur.

Ostendebatur nobis ejus

: Caput, P A P A nempe, at væ erat corpori sub
hoc capite.

: Pastor, sed qui melius lupo dispergens ac
mactans gregem Domini dicendus erat,
aut aper ille silvestris, vastans vineam Do-
mini, quam Pastor. Cujus erat proprium
inebriari sanguine Sanctorum, ac Marty-
rum Jesu Christi.

Psalm 80.

v 14.

Apoc: 17.

v 6.

Ephes: 2.

v 8.

2. RELIGIONIS quæ libera quidem ubiq; debebat
esse, quum non ex arbitrio hominis, sed DE I
pendeat, qui dat fidem cui vult, eaq; non sit om-
nium, & debeat esse spontanea non coacta.

At venalis erat: imo ne auro jã redimi poterat.

3. POLITIARUM, Ubi perpetuæ similitudines, odia in-
testina, lites, seditiones, Ligæ, Prædicationes
(*loquar*) falsæ, sub nomine Cæsareo constitu-
tiones ac decisiones.

Omnia itidem hîc venalia erant

Honores,

Dignitates,

imo ipsa justitia: ad quæ omnia aditus non pa-
tebat, nisi fide abjecta & Christo abnega-
to: quod jam (heu nimium!) à multis fa-
ctitatum fuit.

Forum

Forum & Cathedra, Unum hîc erant.

Hîc videre erat

Achabos sanguinarios : Tzibas avaros ;

Antiochos inquietissimos , Achitopheles astutissimos.

Pharaones crudelissimos ac omni sympathia exutos.

Simoniacos quam plurimos.

Præmia hîc erant, Ferrum & Ignis.

Si itaq; liberi sunt dicendi ij, qui jugum Dominorum suorum per manumissionem excusserunt.

Multo magis dicendi sumus liberi nos, qui jugum

Antichristi (D E O laus) excussimus.

o grata! o optata libertas! Ita semper vireat ac floreat! nunquam marcescat! flaccescat!

VI. Dies sacrae ac aureae Unionis :

Quæ enim Regiones visæ sunt disjunctæ, ac quasi disruptæ, hæc beneficio quidem DEI primò, ac tandem Regis nostri conjunctæ ac unitæ sunt, & quasi in Unam Coloniam traductæ.

At quantum Bonū hæc UNIO! quā optabile BONUM!

Hæc cœlum cum terra, DEUM cum homine ligat:

Per hanc terra & Maria in suis limitibus cōtinentur

Per hanc plantatur, crescit ac augetur Ecclesia.

Per hanc dilatantur Politia.

Per hanc conservantur in flore Regna ac Urbes.

Per hanc naturâ fera ac crudelia cicurantur ac mi-

tescunt: quod ostensum in Arca Noachi, di- *Genes: 7*

versi generis animalia in se continente, &c.

Contra ruente Unione, ruunt omnia, teste ipso
Christo, *Matth: 12. 25.*

Certum est enim & omnium seculorum experien-
tiâ comprobatum, Nullum regnum esse, nullâ
politiam, nullam civitatem, nullam domû, tam
munitam, tam firmam, quæ per discordiâ non
corruat, ac funditus non evertatur.

Genes: 13

Norat hoc Abraham, qui sejungi maluit à Lotho,
quam cum Pastoribus ipsius altercari.

*Gene: 27
& 28.*

Norat hoc Jacob, qui ut odium Fratris Esau de-
clinaret, in Mesopotamiam, donec effervesce-
ret ira ejus, discessit.

Psal: 133.

Norat hoc David qui dixit: Ecce quàm Bonum
& quàm amænû est, habitare fratres etiâ unâ!

Norat hoc Scilurus ille Scytha, qui moriturus, ac-
cerpsit ad se filijs suis, fasciculum jaculorum,
tot numero, quot illi erant, (erant autem 80.)
eis porrexit, frangiq; voluit: quod quum sin-
guli tentassent, nec fasciculus frangi posset, ille
singulis hastilibus exemptis singula facillimè
confregit, ac tandem ad eos dixit: *Mei filij, vos
fratres si concordēs fueritis, invicti manebitis: Si di-
scordes, expugnati facillimi.* Non potuit Scytha
magis Scythicè rem ob oculos ponere Fratrum
scilicet Concordiam, quovis muro firmissime esse
munimentum.

Hinc Cicero: *Dulce nomen Pacis, Res verò ipsa,
cum jucunda tum salutaris.*

Utinam idem nos etiam noscamus! & potius con-
cordiæ quam discordiæ operam demus: quum
Concordia parvæ res crescant, discordia ma-
gnæ dilabantur.

Armemur ergo Concordiâ, & invicti, ut olim
Spartani erimus.

Nec desperandum :

Modo DEUS nobis ac Regionibus nostris fa-
veat & adsit.

Modo Rex noster FRIDERICUS vivat ac va-
leat.

Modo illa Pyramis, hederâ virente circum-
septa, Monetæ nostræ Moravicæ insculp- *Moneta*
ta, inconcussa maneat : hoc est ; Modo *Marchio*
DEUS vera illa Pyramis sit nostrum pro-*natus Mo*
pugnaculum, & turris fortissima : *modoravia.*
Concordia hederâ illa semper virens,
apud nos perduret, nil hostes etiam effe-
ratissimos timebimus.

Magna quidem jam hostes illi effecerunt: Agros,
vineæ prædia, pagos, oppida, domos, &c. ferro
ac flamma vastarunt, Bona diripuerunt :

At (Deo ita volente) non dum omnia, adhuc PEL-
LA manet, quæ nos recipiat, & ubi Ecclesia con-
servetur, manebitq; quamdiu DEUS cum Rege
nostro erit ac Regnabit.

Imò per hanc UNIONEM unanimum, & hos,
DEO adjuvante vincemus.

Quod ergo David dixit hoc de die, *ψ 24.* Hoc &
nos dicamus : Hunc esse diem quem fecit
JEHOVAH.

Vellem adjicere Diem hunc, esse diem *Victoria*
ac *Triumph* : at ne ante Victoriâ videar tri-
umphum canere, ad aliud tempus (si DEO vi-
sum fuerit) ista rejicio.

Modo ista sufficiant.

A D S E C U N D U M.

Jam videamus à quo dies hic factus sit? Dicitur factus
esse à Domino.

At quis iste Dominus? Dominus iste est

Non Pharao, Dominus Ægypti:

Non Nebucadnetzar, Rex Babylonis:

Non Alexander Magnus, Domitor Mundi:

Non Xerxes, Dominus Maris, ita n. se appellari
voluit.

Sed D E U S omnium Maximus & potentissimus.

Magni quidem illi ac potentes erant, ac multo
major ac potentior illis D E U S.

Verè ergo Dies ille à D E O est: Huic enim totum
hoc, quantumcunq; est, quod certe maximum
est, totum inquam vendicandum est:

Negotium hoc non nostrum ac illius est.

Et licet multum potuerunt hac in re

Gemitus & lacrymæ afflictorum:

Vota & preces piorum:

Consensus Regionum:

D E U S tamen ipse omnia ista ad certum, bonum
& optatum finem direxit.

Quod si penitus rem ipsam introspiciamus, cer-
te apparebit ardua fuisse omnia.

Quis ista sperasset quæ jam evenerunt,

Jam captivi quasi tenebamur:

Jã ad instar mancipiorũ alijs vendebamur

Jã jugum Hispanicũ nobis imponebatur

Voluntas multis pro lege erat:

Libertas jam jam ferè erepta fuit.

Qui primi debuim⁹ esse, postremi eramus

Alieni

Alienigenis, hostibus **PATRIÆ** ac **RELLIGIO-**
NIS infensissimis, **BANDITIS** ac **SICARIIS**
levissimis magna & præcipua concredebatur.
Nobis incolis germanis, ut olim **Davidi** *Psal: 11. v. 1*
hinc migrandum erat.

Et ut verbo dicam, verè morti destinati fuimus. *1 Cor: 4.*

At **DEI** beneficio, ejusq; opera, omnia superavimus: *9.*

Ut non immeritò cum **Davide** dicamus; *Psal: 124*

Nisi Jehovah adfuisset nobis, quum insurgerent con-
tra nos homines: *v. 2.*
& seqq.

Tunc vivos deglutivissent nos, quum exardesceret
ira eorum in nos:

Tunc aquæ inundassent nos, torrens transisset ani-
nam nostram.

Tunc transissent super animam nostram aquæ,
[nempe superbi illi homines.]

Benedictus sit Jehovah, qui non exposuit nos præda-
dentibus eorum.

Anima nostra ut avicula erepta est è laqueo aucupii:
laqueus fractus est, & nos erepti sumus.

Olim **Magi** **Ægyptij**, quum non possent **Cyniphes** pro-
ducere, dixerunt *Digitum DEI* hunc esse. *Exod: 8.*

Nos multo meliù id in negotio præfenti dicere possum⁹ *19.*

Esse id **DEI** digitum,
DEI opus ac negotium singulare,
Nos nihil hac in re potuisse.

Quod ergo paululum respiramus,
id à **DOMINO** est:

Quod Beneficia multa accepimus,
à **DOMINO** est:

Quod **REGEM** bonum, pium, ac clementem habemus
à **DOMINO** est.

Nec enim est potestas nisi à DEO, Rom: 13. 7.

Daniel Propheta dixit (cap: 2. 20.) DEUM mutare tempora & articulos temporum: Ergo & illa, quæ fiunt in tempore, ut pote Constitutiones Regum ac Regnorum, quum ea alijs dat, alijs aufert.

Proinde Bene Plato, qui dixit DEUM facere, ut ex servis nascantur Reges, & ex Regibus servi.

Reges autem esse DEI ordinationem ab eoq; constitui, demonstratur id.

I. EXEMPLIS.

Sacris: Saul primus Israelitarum Rex è clivellario Rex factus, subterfugio illo, manifestè ostendit, se nihil minus, quam regnum meditatam fuisse: porro tamen Rex factus fuit.

1 Sam: 9.
Et 10.
1 Sam: 16. David ab ovibus raptus, præter omnium expectationem, ipsius etiam Samuelis, in Regem Israël unctus fuit.

2 Sam: 16. v. 21.
1 Reg: 2.
24. Hinc de se ita.
Et Salomon à Domino regem se esse constitutum professus est.

Joha: 19.
11. Christus autem ipse Pilato potestatem de super datam esse asserit.

2 Par: 36.
23. *Prophanis.* Cyro annon DEUS dedit omnia regna terræ.

Dan: 2.
37. Nebucadnetzari magnificentiam, gloriã & honorem.

Claudius

Claudius Imperator è latebris extractus Imperator à militibus salutatus fuit.

Nota est historia de PRZEMISLAO Boëmiæ Principe, homine alioquin obscuro ad Regnum ab aratro vocato: ut reliquos præteream.

Cuthe-
nus.

2. PRODIGIIS, quibus plerumq; ostendit DEUS, Regna & Principes ab se dari, ut à multis jam observatum est.

Plinius de servio Tullio narrat, quod quum in domo Tarquinij Prisci educaretur, flammæ species caput ejus amplexa fuerit: Consulti augures, significarunt dignitatem ei summam portendi, quod tandem evenit: Rex enim Romanus creatus fuit.

Lib: de
viris il-
lustr:

De Tarquinio Prisco, quod Romam adveniēti aquila pileum sustulerit, & quum altè evolasset, reposuerit; Cui augures regnum debere pronunciarunt.

Lucium Cornælium Syllâ, adhuc infantē, mulier quædam obviam consulem salutavit, quum dixit *Salve puer, tibi & Reipublicæ tuæ felix.*

Marciani Imperatoris caput aquila circumvolitans an non eum aliquando Imperatorem futurum prænunciavit.

Proco-
pius.

Et ut taceam de Cyro Rege, annon is per vitem illam, per somnium ursam, ex Mulieribus Mandanes filia Astyagis Medorum Regis, enatam, totâ Asiâ obumbrantem, Rex declaratus fuerit.

Iustin:
lib: 1.

Hinc benè Principes ac Reges, appellitant se Reges & Principes esse GRATIA DEI.

D

Nam

Nam licet successione deferantur illis regna, Gra-
tia tamen DEI est, cum alicui obveniunt, quia
DEUS potuit eos auferre vel morte, vel permit-
tere ut alius regnum ipsorum occuparet.

Eadem GRATIA DEI & nostrum FRIDERI-
CUM Regem Boëmiæ, Dominumq; harum Pro-
vinciarum creatum ac salutatum esse, quis du-
bitat?

Præterea etsi maximè ad Regna & Principatus adspirant
multi, tamen præter voluntatem DEI, nemo pro-
mouetur.

2 Sam: 2. *40.* **Exempla:** Abner voluit quidem Isbosethum constitue-
re Regem super universum Israëlem, ac
non potuit.

Absolon etsi Consiliario callidissimo Achito-
phele uteretur, tamen non est consecutus
Regnum.

Adonias etsi Joabum militiæ ducem & Abia-
tarum Sacerdotem in suas partes pertra-
xit, tamen ne is quidem regno potuit esse.
**Contra quem DEUS ad Regna promotum vult, homines
nequaquam impedire possunt.**

Fratres Josephi omnimodè obstabant, ne is Do-
minus alicujus terræ, quem illi ac Pater ipsius
adorarent, crearetur, ac porro illud evenit.

**Rex Saul tametsi ad internecionem usq; Davidem
persequeretur, non tamen inhibere potuit,
quominus is in Regem ungeretur.**

Sicut vero Saul hoc potuit haud, ita nec Absolon
aut Seba, Davidem excutere regno potuerunt.

Multa

Multa etiam obstabant Regi nostro **FRIDERICO**, quæ illum à Regimine hoc Regio revocarent, imo hætenus obstant ut pote:

Hostium animus violentiam spirans:

Minæ Fulminatrices & virulentia plenæ.

Sarcasmi impudentissimi, quibus omnes anguli referti.

Pericula periculosissima, quibus intricandus erat.

Status harum Regionum valde turbulentus, & quodam modo ad ruinam vergens.

Bella hæc intestina omnia depascentia.

Insidiæ rectoræ & apertæ.

At porro *Gratiâ DEI*, factus est Rex vivit hætenus, & vivet in posterum etiam, ad preces piorum.

Nec facile, ut quidam sperant ac optant, deturbabitur, quoniam à DEO ad Regimen illud evectus ac vocatus est. **DEI** autem constitutiones, an non ratæ ac firmæ?

Cæterum etsi ordo Politicus sit à DEO: tamen sæpè Personæ Politiam administrantes non sunt à Deo, & magis turbant ordinem divinum, quam tuentur aut ornant, ut Caligula, Nero, & aliæ pestes plurimæ, grassantes in Regnis, divinitus ordinatis, ferro flamma ac vi, velut in horto apri.

Hinc Paulus Apostolus, venerabatur Romani Imperij leges ac ordinem, sed Neronem oderat ac execrabatur, ut diaboli organon lacerans ordinem bonum, unde illum Leonem indigitat. *2 Tim: 4*

Hinc idem: Imperia appellitans ordinationem divinam, discernit ea à peccatis, nam peccatum *Rom: 13.*

D 2

non est

na, Gra-
ant, quia
permit-
et.

IDERI-
rum Pro
quis du-

dspirant
emo pro-

onstitu-
elem, ac

Achito-
nsecutus

& Abia-
s pertra-

ttus est.
homines

ne is Do-
er ipsius
nit.

Davidem
potuit,

Absolon
tuerunt.

Multa

non est ordinatio DE I, sed confusio & horrenda perturbatio divinitus instituti ordinis, quam DEUS semper odit ac execratur.

Esai: 10.

15.

Talis Magistratus fit virga & flagellum DE I, securis, ferra, quanquam ne huic parcat tandem, si potentiâ eâ abutatur, ut in multis comprobatur.

Quæ cum ita se habeant, annon ergo Diem hunc à Domino factum esse dicemus?

Et quia à DEO factus; Est cur laudetur ille, magnificetur, ac prædicetur.

Pf: 48. 2.

Solus enim is Magnus ac laudabilis,

Solus gloriosus,

Pf: 72. 18

Solus mirabilia facit.

A D T E R T I U M.

At quid agendum hac in die?

Duo: 1. Gaudendum.

2. Vovendum.

:/ At quæ Davidici gaudij Materia erat?

Beneficia illa huic præstita, quæ multa quidem erant & singularia, maximum verò quod ex manu hostili ereptus fuit.

Nos itidem multa beneficia accepimus à DEO, inter quæ hoc præcipuum, quod ita DEO gubernante, Regem novum, pium ac Christianum habemus videmusq;.

Magnum habere bonos amicos, vicinos, &c. At majus habere pium & Christianum Regem.

Olim & quidem ante paucos annos, magno pretio vix istud bonum redimi posset, at nunc à DEO gratis illud accepimus.

David

David ergo beneficijs sibi præstitis pensitatis, ita
ad se & populum: *Exultemus & letemur in eo.*

Ita nos ad nos metipsoſ nostrosq; dicamus: *Exul-*
temus & letemur in eo.

Gaude ergo **BOHEMIA**, potentissimum na-
cta Regem.

Gaude **MORAVIA**, pientissimum nacta Mar-
chionem.

Gaudete **Regiones & Provinciæ Confœderatæ**,
promptissimū nactæ subsidiū ac patrociniū.

Gaudete **MAGNATES** ac **Proceres** harum **Re-**
gionum, habetis Regem cui vestras res vel
ipsam vitam tutò committere potestis.

Gaudete **DUCES BELLI**, feliciter sub vexil-
lo **DEI** ac Regis nostri pugnabitis: nam
quia **DEUS** cum eò, quis resistet?

Gaudete incolæ harum **Regionum**, tuti sub
Dominio ipsius degetis.

Gaude tu **ô Christi ECCLESIA**,
erit erit qui te à Tyrannide & Idololatria An-
tichristi iniquissima & impurissima vin-
dicabit.

Erit qui tibi nutritius erit.

Esai: 49. 23.

Gaude tu **ô REX FRIDERICE** à **DEO** misse
ac date,

Sis verus **FRIDERICUS**, hoc est pacificus,
eo enim nomine & re indignimus, quoniã

PATRIÆ NOSTRÆ salutare futurū erat.

Transfer huc Heidelbergam tuam, ut sit una
Colonia cum his **Regionibus** nunc & in
posterum.

D 3

Transfer

Transfer Ecclesiam, quo Monachatus expel-
latur, & veritas Evangelij purè ac sincerè
prædicetur: Tuum, post DEUM, hoc to-
tum, tuum inquam hoc totum est.

Cogita Homo, si victus ac captivus esses, quæ Ty-
rannis tibi sufferenda, quæ lacrymæ effunden-
dæ, qui ignes, quæ vis, quæ tormina subeunda ac
devoranda essent?

Liberatus itaq; , quæ non júbila effundes?

Quí ergo gaudeas & læteris, satis materiæ cum Da-
vide habes.

:/ Verum non gaudendum tantū, Vovendum est etiam

At que David vovit? ista, quum inquit

Obsecro Domine, serva nunc:

Obsecro Domine, prospera nunc videlicet

Regem tuum Davidem,

Regnum illius,

Ecclesiam, Populum, &c.

Ita nos dicamus: Conserva Domine

Regem nostrum FRIDERICUM:

Regnum illius:

Ecclesiam:

Prospera Domine Regimen Regis nostri:

Domum, Familiam:

Prospera Reginam, Liberos, & dita eos be-
nedictione sua.

Cap: 29.7

Propheta Jeremias jubet orare pro Nebucadne-
tzare alias Rege superbo ac inflato: quid ni er-
go orandum pro Rege nostro placidissimo,
Christianissimoq;.

Voveamus

Voveamus illi itaq;

Timorem DEI, qui fons omnis felicitatis.

Pietatem, quæ promissionem habet hujus & *1 Tim: 4*
8.

Justitiam, quæ nervus pacatissimi status Re-*Prov: 14*
gnorum, elevatq; gentem. 34.

Prudentiam, quæ malis gliscentibus tempe-
stivè obviat.

Vitam longævam, Vita enim Regis pij ac
boni, vita nostra est.

Succensus felices, in pace enim ipsius & nos pa-
cem habebimus, teste Propheta *Jeremia, cap: 29. 7.*

Imò dicamus liberè ad invidiam usq; hostium:

Sit nobis REX noster FRIDERICUS.

Palma illa, in domo DEI plantata, semper *Psal: 92.*
flore scens. 13. 14.

Cedrus illa, sub cujus Umbra & ramis tuti la-*Ezec: 31*
teamus. 3.

Josua, qui se non patiatur abstrahi à DEO. *Iosue 24. 15*

Mardocheus ille, qui coram Antichristo non
flectat genua, ut ille noluit ea flectere co-*Esther 3*
ram Hamane. 2.

Josias, qui Ecclesiam Idolomania Papistica *2 Regū*
horrendum conspurcatam Reformet. 23.

Ezechias, qui reliquias cultuum Idololatrico-*2 Regum*
rum, ut ille serpentem æneū confringat. 18.

Cyrus, qui nobis exitum liberum è Babylone i-*Esdra 1*
niquitatis tribuat ut olim ille Judæis.

Ahasverus qui hostes Patriæ, Religionis ac
Pacis publicæ turbatores, ut ille Hamane,
compescat.

Philip-

*Apophte-
gma Eras-
mi.*

Philippus ille Macedo, qui paucius existimee
benefaciendo quam potentiâ vincere.
Theodosius ille junior, qui mortuos etiam ad
vitam revocare paratus fit.

Non erant frustraneæ preces Davidis: Nec nostræ
erunt, modo ex sinceritate cordis ac animi
proficiantur.

Hæc de 1. 2. 3.

Noscamus quid præstitum sit nobis hac in die:
Noscamus omnia hæc facta esse à Domino, ab eo-
q; pendere.

Exultemus invicem & exaltemus DEI nomen.

Voveamus Regi nostro optima quæq;.

Sic Rex noster: Sic nos ipsi prosperabimur.

Quodq; olim PERTINACI Imperatori mor-
tuo advocis usq; defectum à populo Ro-
mano acclamatum fuit: *Pertinace imperan-
te securè viximus, neminem timuimus*: Hoc
tandem acclamabitur & nostro Regi: *FRI-
DERICO imperante, securè viximus, nemi-
nem timuimus.* AMEN.

ORATIO PRO REGE.

Nehem: **O**Mnipotens, vere, vive, unice & æterne DEUS,
1. Pater, Fili, & Spiritus Sancte: Sit quæso auris tua
6. attendens, & oculi tui aperti, ut audias orationem
servorum tuorum, quam oramus coram te hodie, die ac
nocte, nempè pro Rege nostro FRIDERICO, quem
nobis & his Regionibus tua singulari gratia, Magistratum
Politicum

Politicum supremum, curatorem & nutritorem Eccle-
siae, tibi unice dilectae, ordinasti & constituisti. Quia ve-
ro per imbecillitatem omnibus Communes impar est tan-
to, & tam arduo muneri: Te supplices oramus: Da ei Cle-
mentissime DEUS Spiritum Sapiientiae, & per veritatem
tuam doce eum, ut vias suas recte ingrediatur, in cases
mundi maligni non incidat, & citra impedimentum usq;
ad finem vitae nomini tuo sacratissimo serviat. Aperi
ejus Cor, ut Verbum tuum recte meditetur & expendat:
Manus tua ducat eum: Benedic processui & reditui ip-
sius: Confundantur coram eo, qui mala machinantur
contra eum: Concede illi O DEUS desiderium sanctum,
ut nihil quaerat, nihil concupiscat, nisi quod in Verbo tuo
permittitur & proponitur: Hoc unicum sit lucerna pedum
ipsius, & lumen semitarum ejus: quo illud ardentem & u-
nicè amet, inq; eo se die ac nocte exerceat, ut non tantum
veritatem ad salutem proficuum inde cognoscat & addi-
scat; Sed etiam, ad subditorum suorum commodum, ve-
ram doctrinam pia libertate promoveat, debitaq; fince-
ritate tueatur: è diverso autem, falsam, idololatricam, im-
postoriam & impiam doctrinam, ut par est, reprimat &
aboleat: Ita erit nutricius Ecclesiae tuae: Ita Tempora Dijs
claudet, et (cum Constantino) Christo ea aperiet. Ad
haec largire ipsi hanc gratiam, ut omnia, quae illi vel faci-
enda vel fugienda sunt, quae illi vel profunt vel obsunt,
modis ac rationibus non nisi à te praescriptis & mandatis
perquirat: Quae autem pie suscepta, recteq; deliberata
sunt, ea qua convenit, ab ipso, subditisq; illius vigilantia
& sedulitate gerantur, teq; favente & auxiliante feliciter
peragantur.

Præterea O DEUS, mentem & animum ipsius sancti-
fica:

fica: Consilia ipsius gubernata, ut te propitiatore quicquid cogitabit, molietur aut aget, tibi soli grata & accepta nemini autem damno & oneri injusta sint: Adhuc, defende eum, atq; subditos ipsius universos, contra omnes Ecclesiae tuae hostes manifestos, aliosq; infesto in eos invadentes animo, insultusq; hostiles violentos. Conclude in manu ipsius hostes illi, ac Regnis infestos, ijsq; dissectis, optatam victoriam ad eum devolve. Concede illi hoc quoq;, ut gubernationem laudabilem, & disciplinam honestam inter subditos conservet, ipsorumq; corpora, fortunas, jura, praecipue vero Religionem, contra vim manifestam, fraudesq; & Machinationes occultas, protegat ac defendat. Et breviter, ut cor illius, mens, animus ac voluntas congruat, cum voluntate tua sanctissima. Deinde largire ipsi fidos ac probos Consiliarios, Chusajo similes, qui non sua, sed tuam o Deus gloriam, ipsiusq; ac subditorum prosperitatem, quo par est studio quaerant, Achitophelesq; versipelles ac callidos procul abigas. Da item ut consilia & cogitata ipsius instituantur ac dirigantur juxta verbum ac voluntatem tuam, ad honorem nominis tui divini, ad aedificationem & conservationem Ecclesiae: ad pacificam deniq; & piam subditorum illius gubernationem. Procul amove omnes insidias ei structas, easq; vel manifestas, vel frustraneas reddat. Fac ut sit longaevus in terra, videatq; tuo auspicio dies bonos ac pacis plenos. Tuere etiam amicos & consanguineos ipsius, praecipue vero Serenissimum Regem Magnae Britanniae, D. D. Socerum ejus, Serenissimam Reginam Elisabetham, Conjugem illius carissimam, liberos utriusq; sexus lectissimos, Dominam Matrem ipsius, Fratrem, & alios ei consanguinitate & affinitate conjunctos. Nomen tuum sit illi, ejusq; profapiae

Prov: 18.

10.

profapia turris fortissima, adversus inimicos ejus. Com-
moretur ô DEUS in tentorio tuo in secula: recipiat se in *Psal: 61*
occultum alarum tuarum: Dies diebus illius super ad-
to: anni ejus sint ut multarum generationum. Maneat
in seculum coram te, benignitatem & fidem præpara,
quæ custodiat eum. Sic sic Jehova serva eum, sic
Jehovah prospera, & benedictus sit, qui
venit in nomine tuo ô Jehova,
A M E N.

REGI NOVO SACRUM.

REX vivat FRIDERICUS, amet Regē æthereus REX
REGIS opus peragat, gerat ut bona nomina REGIS.
REGI vota ferant, qui se optant dedere REGI.
REGEM non timeant, venerantur qui benè REGEM.
ô REX jam crescas, te servet jam DEUS ô REX.
A REGE auxilium est, gaudetq; BOHEMIA REGE.
REGES jura legant, ea per benè stant quia REGES.
REGUM dexteritas vincit corda effera REGUM.
REGIBUS hæc referas, quæ REGIBUS haud malè quadrant
REGES Jova facit, deponit at is quoq; REGES.
ô REGES PATRIÆ PATRES, benè vivite REGES.
REGIBUS à nostris procul hinc eat anxia pestis.

Autor.

1037

HÆc quoq; gratatur FRIDERICO pagina REGI
Cum subit isterras MARCHIOMANNE tuas.
Cui tamen illa datur? *Sculteto Rumpfiadeq;*
Quos faciles medicos REX FRIDERICUS habet.
Scultetus verbis hunc curat, *Rumpsius* herbis,
Corporis hic animi sed lævat ille malum.
O levet & nostras aliquo medicamine MUSA S.
Auxiliumq; ægris DOCTOR uterq; ferat.
Languemus morbo diuturno perq; tenaci,
Et frustra procerum sollicitamus opem.
Bella tenent male tuta viros; placet horridus ensis.
At, jucunda diu visa, Camæna jacet.
Supprime sed tales mea supprime Musa querelas,
Lætitiæ Moravis fulsit ab axe dies.
Sculteto potius bona *Rumpfiadeq;* precare,
Utq; bonum quærant, sollicitato, tuum.
Hac quoq; Materies Medicis est digna peritis,
Cum mala per longas invaluere moras.

M. Johannes Campanus
Vodnianus.

REGI
E tuas.
habet.
s,
m.
S A S.
rat.
ensis.
erelas,

ritis,
REG
REG
REG
REG
REG

ULB Halle 3
004 796 063

VD 17

Tales enim
leg:) nec civ
versum star
test: violari
poena nequ
gnus magni
misso vultu
Romani au
nemini, ne c
gredi, lictor
cedere jube
fenderet, ve
viam venire
ni honoris
testatur.

Quod si
gis nobis Cl
tantum, fed
mus etiam h
star DEI in
aliud esse, qu
ctis, belluan
men ipsis a
(Prov:24. v
jectio (Rom

ñem lib:3. de
m genus uni
mundus po
certissimaque
quamvis ma
n Regem de
egum i. v. 23.
s consules, ut
cum eis pro
n de via dif
um pedes of
em eques ob
ur, quod mag
e Valer:Max:

s, quanto ma
qui non lege
ellimur: Sci
tianos, adin
ne Rege, nihil
em sine præfe
DEORUM NO
bentur timeri
(2. v. 17.) Sub
nostrum Se
renissi

